

Nicolae VASILE

Suflet de mucenic, după patruzeci și patru de pahare

**Dragele mele femei,
eu v-aș iubi pe toate,
chiar dacă zice Dumnezeu
că... asta nu se poate!**

**Cum iubirea-i infinită,
stai și tu și socoate,
la oricâte ai împărți-o,
tot infinit e, deci se poate!**

**Treceți munți, treceți câmpii,
chiar când aveți de toate,
lăsați părinți, lăsați copii,
plecați... cât mai departe!**

**Sufletul ce să-mi facă acum,
să stea la închisoare,
cu-n lacăt mare prins de brâu,
cât stați voi la plimbare?**

**Când veți veni acasă, totuși,
după un plăcut obositor ocol,
poate, nu veți găsi pe nimeni,
peste tot, doar vânt și gol.**